Vol. XIV. Madras: September 1912. No-9.
புத்தகம் - கச. சென்னப்பட்டணம்: ஆகஸ்ட்மீ 1912. இலக்கம் - 9.

மாதர் மனோரஞ்சினி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்"—ஔவையார்.

சீதாகல்யாணம்.

சீதாபிராட்டி தன் னுயிர்த்தோழியர்க்குக் கூறல்.

"அம்பலத்தில் ஆடுகின்றார் பாங்கிமாரே..." என்ற மெட்டு.

79. மாமுனிவர் ஒருவரோடு சகிமாரே—ஒரு
மகபுருஷர் சென்றாரின்று சகிமாரே.

80. சுந்தரத்திண் டோட்குன்றத்தில் சகிமாரே—உயர்
சோர்விலாவில் தாங்கிச்சென்றார் சகிமாரே.

81. நீலவிருட் கூந்தலோடு சகிமாரே—திறல்
நீண்டகைகள் வீசிச்சென்றார் சகிமாரே.

82. முழுமதியே யாருமன்னார் சகிமாரே—திரு
முகத்திலொரு முறுவலுற்றார் சகிமாரே.

83. ஒண்முகத்து முறுவலோடு சகிமாரே—என
துள்ளந்தன்னைக் கொள்ளைகொண்டார் சகிமாரே.

84. உள்ளந்தன்னைக் கொள்ளைகொண்டு சகிமாரே—என
துயிர்பதைக்க விட்டுச்சென்றார் சகிமாரே.

85. காரிகையர் கண்ணுழைந்து சகிமாரே—உளங்
கவருகின்ற கள்வனவர் சகிமாரே.

86. கணப்பொழுதில் சிதைக்கென்றும் சகிமாரே—உயிர்க்
காதலராய்க் கடுகிச்சென்றார் சகிமாரே.

87. புதியதொரு கிளர்ச்சிபொங்கி சகிமாரே—குடி
புக்கதென்னஞ் சத்தினுள்ளே சகிமாரே.

88. கிளர்ச்சியுறக் காரணராம் சகிமாரே—என்றன்
கேள்வனையே யான்மணப்பேன் சகிமாரே.

89. பொங்கியவென் னுள்ளத்தோடு சகிமாரே—எழில்
பூம்பொழிற்குப் போயினேன்யான் சகிமாரே.

90. பூம்பொழிலில் எவ்விடத்தும் சகிமாரே—ஒரு
புதியமணம் பரவிற்றின்று சகிமாரே.

91. நவீனமணப் புஷ்பம்வேண்டேன் சகிமாரே—என்றன்
நாதன்முகப் பூவிழைந்தேன் சகிமாரே.

92. தடாகத்துப் பங்கஜப்பூ சகிமாரே—அவர்
தனிமுகத்தை ஒத்திருக்கச் சகிமாரே.

93. பரந்தநீரிற் ருவிச்சென்று சகிமாரே—கையிற்
பற்றியிழுத் தேனப்பூவை சகிமாரே.

94. காதலால்யான் பற்றுபுஷ்பம் சகிமாரே—என்றன்
கையைவிட்ட கன்றோடிற்று சகிமாரே.

95. பக்கமுள்ள மென்குயிலும் சகிமாரே—என்னைப்
பரிகசிக்க நாணினேன்யான் சகிமாரே.

96. ஒருபறவை முன்புநாணி சகிமாரே—விரைந்
துங்களிடம் ஓடிவந்தேன் சகிமாரே.

97. ஓடுமென்னை வெருட்டித்தென்றல் சகிமாரே—நிறை
உவகையோடு தொடர்ந்தோடிற்று சகிமாரே.

98. எழுந்ததிங்கள் அப்போதென்முன் சகிமாரே—மகிழ்ந்
தென்னைநோக்கி நகைத்துநின்ருன் சகிமாரே.

99. தேன்குயிலின் தீங்குரலும் வெண்ணிலாவும்—இளந்
தென்றலும்யான் வெறுத்ததென்னே சகிமாரே.

சீதாபிராட்டி தனிமையிற் சிந்தித்தல்.

இராகம்:—சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

தூற்றுக்குடி - மு. சுப்பராயபிள்ளை இயற்றிய

"எப்போதா னிரங்குமோ" என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

100. உற்றென்கண் கண்ட கண்ணை
ஓமாக்னி முன்—காண்—பே—னோ.

அநுபல்லவி.

உற்றென்கண் கண்டே என்றன்
உள்ளங்கொள் ளைகொண் டிட்ட
கொற்றவா—கொற்றவா—கொள்ளைகொண் டெங் - கொ - ளித் - தாய். (உற்றென்)

சரணங்கள்.

101. யாதொன்றும் அறிந்தி டாத பேதைப்பெண் சீ-தை-யுள்-ளம்
ஆதவன்காண் வெண்பூ வாக அலர்ந்திட்டா நந்-தம்-பொங்-க
காதலாற் கனியுந் தன்மை கணப்போதில் கற்பித் திட்ட
நாதனே—நாதனே—நங்கைநீத் தெங்-கொ-ளித்-தாய். (உற்றென்)

102. மன்னவர்க்கு மன்னன் ருனே மாமுனிவர் மைந்-தன்-ரு-னே
என்னனைய இளம்பெண் கட்கு இன்னலிழை மா-ரன்-ரு-னே
மின்னலென என்கண் புக்கு மெல்லுள்ளம் மே-விச்-சென்-ருர்
அன்னங்காள்—அன்னங்காள்—அன்பன்யா ரென்-று-ரைப்-பீர். (உற்றென்)

103. பெண்ணுகப் பிறந்த சீதை பெட்புற்ற நா-தன்-றன்-னை
கண்ணாரக் கண்டே யுள்ளங் கலந்திட்டா நந்-திப்-பா-ளோ
எண்ணாத எண்ண மெல்லாம் எண்ணித்தான் எங்கு-வா-ளோ
கண்ணுளா—கண்ணுளா—கழறுன்றன் கா-த-லிக்-கு. (உற்றென்)

சு. அ. சுப்பராயன்.

[இன்னும் வரும்.]

கமலா.

அங்கம்-2, களம்-2.

இடம்:—(பஞ்சாப் தேசத்தில் அரண்மனையில் ஒரு அறையில் கமலாவின் உருவப்படத்துடன் அருணேசன் வருகிறார்.)

அரசன்:—தனிமையாகச் சொல்லுகிறான். இரண்டு மூன்று தினங்களாக எவ்வளவோதரம் இப்படத்தை நான் பார்த்திருக்கிறேனே! அதை இன்னும் அடிக்கடி பார்த்தபோதிலும் நான் சலித்துப்போகமாட்டேன். த்ரிவிக்ரமனே செய்யச்சொல்லிய காரியத்தைச் செவ்வையாகச் செய்து முடித்தான். ஆம், அவளும் என்னை மணம்புரிய விரும்புகிறா ளென்றே தெரிகிறது. இதற்கு யாதொரு சந்தேகமில்லை; ஆனால் இன்னும் பாதிவேலை முடியவில்லையே! நான் எவ்விதம் அவளை அடைவேன்? நானோ அவளுடைய அருமையான தகப்பனுருக்கு ஜன்ம சத்ரு. ஆகையால் அவன் தன்மகளை எனக்கு எவ்விதம் மணம் முடித்து வைப்பான்? பிரளயகாலம் வரும்வரையிலும் நம்மிருவருக்கும் விரோத மிருந்துகொண்டிருக்குமோ என்னமோ? நான் அவனுடன் யுத்தத்திற்குப் போனால் ஜயம் பெறுவது நிச்சயம், ஆனால் அவள் தகப்பன் தோல்வியடையும் பக்ஷத்தில் அதைக்கேள்வியுற்று எங்குமனமுருகுவாளோ? நாம் ஏன் இவ்விதம் மனப்பால் குடிக்கவேண்டும்? கமலா! என் ப்ரியே! என்முன் உள்ள உனது திவ்ய உருவத்தைப் பார்ப்பதால் உண்டாகும் உற்சாகத்தால் உன் தகப்பனாரை எதிர்த்து ஜயம் பெற்று உன்னை யிட்டுக்கொண்டு எனது இராஜ்யத்திற்குச் சென்று அங்கு உன்னை மணம்புரிவேன், யுத்தத்திற்குத் தகுந்த காரணம் வேண்டுமே? அது இன்னதென்று புலப்படவில்லை. (கதவுதிறந்த சப்தம் கேட்டது, பெருத்தமூச்சு விட்டுக்கொண்டு விகடகவி உள்ளே வந்தான்.)

அரசன்:—விகடகவியே! வாருங்கள். மலாவைப்பற்றி ஏதாவது நல்ல சமாச்சாரம் உங்களுக்குத் தெரியுமென்றே நினைக்கிறேன். ஏதாவதிருந்தால் சொல்லுங்கள்.

விகடகவி:—அதற்கென்ன குறைச்சல்! எனது பிரபுவே! நல்ல சமாச்சாரமிருக்கிறதுஉண்மையே! முதலில் மகாராஜாவே! அப்படத்தைக்கீழேபோட்டு விடுங்கள். மேலும் கமலாவினிடத்திற்கு என்னை மறுபடியும் அனுப்புகிறதில்லையென்று சத்தியம் செய்யுங்கள்.

அரசன்:—என்னிடத்தில் மிக்க விசுவாசமுள்ள விகடகவியே! கமலா என்னை விரும்பவில்லையென்று சொல்லுகிறீர்கள்?

விகடகவி:—பிரபுவே! நான் அப்படிச் சொல்லவாவில்லை. அவள் தங்களை விரும்பும் விஷயம் யாதொன்றும் எனக்குத் தெரியவே தெரியாது. நான் அந்தப் படத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய்க் கொடுத்தபொழுது அவள் நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தாள். இந்துமுகி (அவள் தோழி) மந்திரியினிடத்தில் ஒரு பெட்டியைக் கொடுக்கும்படி என்னிடத்தில் சொல்லி அப்பெட்டியையும்

கொடுத்தாள். எனது பிரபு! நியாயமான தீர்ப்புவேண்டும். தனேந்திரன் என்னைப் பிடித்து சிறையில் அடைத்துவிட்டான். மேலும் அவனது சேவகர்கள் என்னைச் சோதனை செய்தார்கள்.

அரசன்:—என்ன! இவ்விதம் உளருகிறுயே! உனக்கு புத்தி சுவாதீனமில்லையா என்ன! இதோ மந்திரி வருகிறார். எல்லாம் விவரமாகத் தெரியும். (மந்திரி உள்ளே வருகிறார்.)

அரசன்:—த்ரிவிக்ரமா! இந்துமுகியினிடமிருந்து உமக்கு வந்திருக்கும் பெட்டி இதோ யிருக்கிறது. அதிலுள்ள சாமான்களைப் பாரும்.

மந்திரி:—(அதிலுள்ள சாமான்களை எடுத்து ஒவ்வொன்றையும் பரிசோதிக்கிறார்.) பிரபுவே! இதோ ஒரு கடித மிருக்கிறது. இதில் "அருணைசனிடத்தில் கமலா வைத்துள்ள பிரியம் அவள் சாகும்வரையி லிருக்கும்" என்று எழுதியிருக்கிறதைப் பாருங்கள்.

அரசன்:—நல்லது! நான் மிகுந்த களிப்படைந்தேன். விகடனைப்பார்த்து "உன்னைச் சேவகர்கள் சோதனை செய்தார்களென்று சொன்னுயே. இந்தப் பெட்டியை எவ்விதம் காப்பாற்றிக் கொண்டுவந்தாய்?" என்று கேட்டார்.

விகடன்:—தனேந்திரனுக்கும் எனக்கும் நடந்த விவரம் முழுவதையும் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். என்னைச்சேவகர்கள்சோதனைசெய்து கனமுள்ள பையையும், டைரி புஸ்தகத்தையும் எடுத்து அரசனுக்குக் காண்பித்தார்கள். அரசன் பையை ஒற்றுப் பார்த்துவிட்டு அதில் விசேஷ மொன்றுமில்லையென்று எனக்கு அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார். எனக்குப் படத்துடன் வெகுமதியாக இப் பெட்டி கிடைத்தது. தங்களுடைய தூதனுகத்தான் இருக்கலாமென்று எண்ணி என்னைச் சிறையில் அடைத்து விட்டார்கள். அரசனுக்கு முன்பாக என்னை விசாரணை செய்தார்கள். (அப்பொழுது நான் வேடிக்கையாக இழுத்து இழுத்துப் பேசினேன். விகடமாகவும் பேசினேன். சேவகர்கள் என்னைக் கடிந்துகொண்டார்கள்.) டைரி புஸ்தகத்தைத் திருப்பித் திருப்பி ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நான் எழுதியுள்ளதைப் படித்து மந்திரிக்குக் காண்பித்தார். இதன்மேல் அவர் திருஷ்டி விழுந்தது. இதை வைத்துக்கொண்டு என்னை மறுவிசாரணை செய்யும் வரையில் சிறைச்சாலையிலிருக்கும்படி அனுப்பிவிட்டார். ஆனால் சேவகர்களுக்கு ஏராளமாக லஞ்சம் கொடுத்துத் தப்பித்துக்கொண்டுவந்தேன். ஒருசேவகன் காட்டிலுள்ள சுருக்கமான வழியைக் காண்பித்தான். மேலும் தன் உயிரிருக்கும் வரையில் என்னிடத்தில் ஊழியம் செய்வதாகவும் வாக்குறுதி கொடுத்தான். தப்பித்துக் கொண்டு இங்கு வந்துவிட்டேன். நீங்கள்தான் இதன் நியாயத்தைத் தீர்க்க வேண்டும் துரையே!

மந்திரி:—இந்த முக்யமான சமாச்சாரத்தைப்பற்றி இவ்விதம் நீ இழுத்து இழுத்துப் பேசலாமா? வார்த்தைகளையும் செவ்வையாய்ச் சொல்லவில்லையே!

விகடன்:—பயந்தவன்போ லிருக்கிறுன்.

அரசன்:—த்ரிவிக்ரமா! நான் நிச்சயம் செய்தாயிற்று. தனேந்தரனை எதிர்க்கத்தக்க பிரயத்தனம் செய்யுங்கள். நமது விகடனைக் கஷ்டத்திற்குள்ளாக்கிய பழிக்கிப் பழிவாங்கவேண்டிய தவசியமே.

மந்திரி:—பிரபுவே! ஆம். அவ்விதம் செய்யவேண்டியதுதான். (மந்திரி போகிறார்.)

அரசன்:—விகடா! பயப்படாதே! உன் உயிரைக் காப்பாற்றுபவன் நானன்றோ? உனக்காக அவனை எதிர்த்துச் சண்டை செய்கிறேன். இது என் காரியத்திற்கும் அநுகூலமாகும். வேறு இதர வேலைகளை நான் கவனிக்கப்போகிறதில்லை. (அரசன் உள்ளே போகிறார்.)

தாதா.

சந்திரவதனன் ஓர் நாவல்.

என் இளமைப் பருவத்து என் பெற்றோர் இறந்துபோனார்கள் என்பதே நான் தெரிந்திருந்தது. தொட்டில் குழந்தையாயிருந்த என்னை ஒரு ஸ்திரீ முக்காடிட்டு நூறு ரூபாய் கொடுத்து என்னை வளர்க்கவேண்டி அடிக்கடி தான் வருவதாய்ச் சொல்லிப்போனாள்; திரும்ப அவள் வந்ததில்லையென்பதும் சொல்லிவந்தார்கள். ஆனால் மாதர்மாதம் அனுப்புவோர் இன்னாரென்பது அறியப்படாது ரூபாய் பத்து கஜானாவிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்ததாம். இரண்டு வருடங்களாய் அதுவும் நின்றுபோயிற்று. கஜானாக்காரர்களைக் கேட்டாலும் தலைநகர் கஜானாவிலிருந்து தங்களுக்கு மாத்தப்படுவதாயும், தங்கட்கு வேறொன்றும் தெரியாதென்றும் சொல்லிவிட்டார்களாம். இரண்டு வருடங்களாய் ஏழையாகி அவர்கள் என்னைப் போஷித்து வந்தார்கள். அவர் இருபது பிள்ளைகளுக்கு உபாத்தியாயிருந்து அதின் ஊதியத்தைக்கொண்டு தம்பதிகளிருவரும் காலம் கடத்தியதுடன் என்னையும் போஷித்து வந்தார்கள். ஆறுமாதங்கட் கொருதரம் விடுமுறைகாலத்து எல்லாப் பிள்ளைகளும் தங்கள் பெற்றோர் இருக்குமிடம் போவார்கள். போக்கிடமின்றிய நான் அவர்கள் பிரயாண உற்சாகத்தையும், தங்களூரில் அவர்களனுபவிக்கப்போவதாய்ச் சொல்லும் சிறப்புகளையும், கேட்டு என் அநாதித்தன்மையை நினைத்து வயிறுமுதல் சிரசுவரை ஓர்வித எரிவுகாணும்; என் நெஞ்சு விம்மும்; கண்ணீர் தாரைதாரையாயோடும்; எல்லோரையுமனுப்பிவிட்டு அப் பள்ளிக்கூடத்தில் வேலைசெய்த பத்து வயதுள்ள ஓர் பெண் என்னிடம் வந்து எனக்காறுதல் சொல்லுவாள். என் எண்ணங்களையும், வருத்தத்தையும் படிப்போரே யூகித்துக்கொள்வது நலம்.

ஓர் விடுமுறை காலத்துத் திடீரென் என்னை வளர்த்த உபாத்தியாயர் இறந்தார். அவர் மனைவி பள்ளிக்கூடத்தை காலிசெய்து, தலை நகரத்துள்ள தன் சகோதரியிடம்போகத் தயாரானாள். அச்சமையம் அவளழைத்தனுப்ப ஓர் கொழுத்த பயங்கரரூபமான மனிதன் வந்தான். அவனைக் கண்டதும் அவ்வம்மை குரூரா! இப்பையனை உன்வசம் வைத்து, இவனை ஏதேனும் வேலை பார்த்து சீவனம் செய்யும்படி செய்தல் வேண்டுமென்றாள். இவ்வார்த்தை என் நெஞ்சைப் பிளந்தது. திடீரென அவள் காலில் விழுந்து, அவ்விடம் வேலையைச் செய்வதாயும், அவளுடனிருந்து என் சீவ

ணத்திற்குச் சம்பாதிப்பேனென்றும் வேண்டினேன். இரண்டு வருடங்களாய் எனக்காகக் கஷ்டப்பட்டு போஷித்தும், உயர்ந்த கல்வி கற்பிக்கப்பட்டும் வந்தது போதும் என்றும், தான் ஏழையாயிருப்பதாயும் தன் சகோதரியுடன் காலங்கடத்தச் செல்வதால், என்னைத் தன்னோடு அழைத்துச்செல்ல முடியாதென்றும், ஒரு ரூபாயை என் கையிற் கொடுத்து, தானோர் அறைக்குட்புகுந்து தாளிட்டுக்கொண்டாள். நான் மறுபடியும் அவளை வேண்டிக்கொள்ள நினைப்பதைக்கண்ட குரூரன், என்கையைப்பற்றி வெளியேயிழுத்துவந்து, நீ முட்டாள், அவர்கள் விருப்பத்திற்கு விரோதம் செய்யாதே, என்னுடன் வா என்று வெளியிலிருந்த ஓர் வண்டியில் ஏற்றினன். வேலைக்காரி என் உடை முதலியவைகளை ஒரு பெட்டியில் எடுத்துவந்து வைத்து, சந்திரா? நீ போகிறாயா எனக் கண்ணீர்விட்டழுதாள். வண்டி ஓட ஆரம்பித்தது. நாங்கள் மறையும்வரை, அவள் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். என்னுடனிருப்பவனைப் பார்த்து ஐயா நான் கவனமாய்ப் படித்ததால், நல்ல ஞானமுண்டு, எனக்கோர் வேலை சம்பாதித்துத் தாரும், நானதைக்கொண்டு ஜீவனம் செய்கிறேன் என்று கெஞ்சினேன். அவன் கோரமுகத்துடன் அதட்டி ஆம்? நீ ஒரு படிப்பாளியோடு, மெத்த அழகன், உனக்குத்தக்க வேலை தேடியே செல்வது, வாய்திறவாது வா என்றான். நான் வேறு பேசப் பயந்தேன். அரைமணி சென்றிருக்கலாம். வண்டி நின்றது. தானும் இறங்கி, என்னையும் அவ்வாறு செய்யச்சொன்னான்.

தீனசாலை (அநாதிகள் தங்கும் கட்டிடம்) என ஒரு பெரிய வளைவு பலகையிட்ட வாசற்படி வந்து நின்றோம். என் வயறு பகீரென்றது. ஐயோ பிச்சை யெடுத்துத் திரியும் ஏழையர்களை அடைத்து வேலை வாங்கும் இங்கு என்னைத் தள்ளிவிடுவனோ என ஐயுற்றேன். கதவு திறக்கப்பட்டது; விகார உருவமுள்ள ஒருவன் குரூரனை வணங்கினன். குரூரன் என்னைப்பார்த்து, பையா! இவன் உன்னை நன்றாய் நடத்துவான், நான் தீனசாலைத் தலைவன், சிலகால மிங்கிரு, பின்னுன்னைப்பற்றி கவனிப்பேன், என்றான். நானவன் காலில் விழுந்து என்னைப் பயங்கரமான இச்சாலையில் அனுப்பாதேயும் என்று கூறுமுன், என்னைப் பலாத்காரமாய் இழுத்துத்தள்ள ஆரம்பித்தான். வில்லிலிருந்து புறப்படும் அம்புபோல், அவன் கையைப்பறித்துப் புறப்பட்டேன்; நான் ஓடவில்லை, பறந்தேன். இரண்டுமணிநேரம் ஓடித் திரும்பிப் பார்த்தேன். ஒருவரும் பின்பற்றவில்லை. மறுபடியும் ஓடினேன். ஓடும் சூரியனை இருட்சேனை வெருட்ட ஆரம்பித்தது. இருள் மூடியது. என் கால்கள் முற்றும் களைத்தன; ஓர் நீரோட்டத்தில் முகம் கழுவி, சலமருந்தி, புல் தரையிற் படுத்தேன். தன் பரிவாரங்களாகிய கிரணங்களைக்கொண்டு, கீழ்த் திசையிலிருந்து தன் பகையாகிய அந்தகாரத்தை வெருட்டி, சூரியன் அரசாட்சி செலுத்திக்கொண்டிருந்தான். களைத்த என் அவயவங்கள் பசிப்பகை வருத்தத் தள்ளாடி நடந்து, சிரேகசுத்தி செய்து, ஓர் பாட்டை வந்தேன். ஓர் மயிற்கல் கண்டேன். "இலிங்க புரி இருபதுமயில்" "தேவநகர்" என்பது மையில் என வெட்டப்பட்டிருந்தது. ஆக நேற்று இருபது மயில்கள் ஓடிவந்திருப்பது விளங்கியது. பசியாற் களைத்து மயிற்கல்லில் உட்கார்ந்து, என் நிலைமையை நினைத்தழுதேன்.

இரண்டு குதிரைகள் பூட்டிய நாலு சக்கரவண்டி என் முன் ஓடிவரக் கண்டேன். எப்படியேனும் தேவநகர் போக எண்ணினேன். சக்கரவர்த்தியின் தலை நகராகிய அவ் வூர் தங்கத்தால் பரப்பியதென, புத்தக அறி

வைக்கொண்டு நினைத்தேன். அந்நகர் என் சீவனத்திற்கு இடந் தருமென எண்ணினேன். வண்டியின் பின்புறம், லாவகமாய் ஒட்டிக்கொண்டேன். முப்பது மயில்கள் தேவநகரை நோக்கி ஓடியது; அது தங்கிக் களைப்பாறும்போது, உபாத்தியார் மனைவி தந்த ரூபாயை மாற்றிச் செட்டாய் என் பசியாற்றினேன். மறுபடியும் முன்போல் வண்டியைத் தொடர்ந்தேன். இலிங்கபுரியிலிருந்து புறப்பட்ட மூன்றுநாள், தேவநகர் அழகிய கோபுரங்களையும் பிரகாசிக்கும் மதில்களையும், வானத்தை எட்டும் மாளிகைகளையும், சோலைகளையும் நீரோட்டங்களையும் கண்டேன். குரூரன் பயமொழிந்ததாய்ச் சந்தோஷித்தேன்; வாழ்வடைந்ததாய்க் கருதினேன். நகரத்துட் பிரவேசித்தேன்; நான் நினைத்த அளவிற்கு மிஞ்சிய சிறப்பினைக் கண்டேன்; மிகுந்திருந்த சொற்ப பணத்தைக்கொண்டு ஆடை சுத்தம்செய்து நீராடி ஆகாரமுண்டு வேலை ஒன்று தேடிக்கொள்ளப் புறப்பட்டேன்; பெரிய கடைக்காரர்களையும், வியாபாரிகளையும், விசாரித்து பட்டணமுழுதும் சுற்றினேன்; ஒருவர் முன் நீ வேலைபார்த்த நற்சாட்சி பத்திரம் எங்கே என்றனர். ஒருவர் வேண்டியதில்லையென்றனர். ஒருவர் அதிக ஆட்களிருப்பதாய்க் கூறினர். ஒருவர் நான் பாசாங்குசெய்து ஏதோ திருடிப்போக வந்திருப்பதாய் என்னை அடிக்கத் தூக்கினர். வழியோடு செல்வோர்கள், தன் தன் வேலைமேல் கருத்தாய்ச் செல்வதன்றி என் வார்த்தைக்குச் செவிகொடுக்கவில்லை. அளவுகடந்த சுமைகளையிழுத்துச் செல்லும் வண்டிகளும், உற்சாகமாய்த் தனபதிகள் சவாரிபோகும் வண்டிகளும், அதிவேகமாய்ச் செல்ல நினைப்போரை இடையிடை தடைசெய்தனுப்பும் ஜனத்திரளும், ஜனங்களின் குதூகலிப்பும், ஆரவாரமும், இவைகளிடையே யாரேனும் என் முகத்தைக் கவனிப்பார்களாவென ஒவ்வொருவர் முகத்தையும் ஏறிட்டவண்ணமாய் அலைந்தேன்.

காந்த விளக்குகள் திடீரெனப் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தன. சற்றுநேரத்திற்குள் பட்டணமுற்றும் ஜோதிமயமாய் விளங்கியது. கையிலிருந்த காசுமுற்றும் காலையிலேயே ஒழிந்தது; பசி மேலிட்டது, கால்கள் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொள்ளத் தலைப்பட்டன; இரவு பனிரண்டுமணி கடிகாரங்கள் பேசின. இனி ஊர் அடங்கவேண்டுமென கண்டாமணி ஒளித்தது; பட்டணத்து ஆரவாரம் அடங்கியது; என் கால்கள் ஓர் சந்தின்புறம் என்னைக்கொண்டு சென்றன. ஓர் வீட்டின் ஆளோடியில் விழுந்தேன். என் கண்ணீர் மத்தியில், வீதியிலுள்ள தீப வெளிச்ச நிழலில், மெலிந்த நெட்டையான ஓர் மனிதன் என்னை உற்றுநோக்குவதைக் கண்டேன். மெதுவாய் அவன் என்னிடம் வந்து, என் முகத்தை யுற்று நோக்கினான். "ஆ? நீ அழுதுகொண்டிருக்கிறாயா? எங்கிருந்தோ நீ ஓடிவந்திருக்கிறாய். உன் விர்த்தாந்தமென்ன?" என்றான். நான் மெதுவாயெழுந்து, என் விருத்தாந்தத்தைக் கூறினேன். "உன் பெயர் சந்திரவதனன். என் பெயர் குரும்பன், என்னுடன் வா" என என்னையழைத்துப் பலவீதிகளையுங்கடந்து, ஓர் ஆபாசமான சந்திலுள்ள கேவலமான வீட்டில் கொண்டுபோய், சொற்ப ஆகாரம் கொடுத்தான். இருவரும் தூங்கினோம். காலையிலெழுந்து இருவரும் காப்பி சொதிப்பித்து கொஞ்சம் பசியாறியபின், "உன் சீவனத்திற்கு எத்தொழிலும் செய்வதாய்ச் சொன்னாயல்லவா? நல்லது; நாம் யோக்கியர்களாயிருக்கும் தனிகர்களிடம் பகலில் பிச்சை கேட்போம், கிருபுண பிரபுக்கள் சொத்து இரவில் நமதாக்குவோம்" என்றான். அவன் வேடிக்கைப் பேசுவதாய் நினைத்து நான் கடகடவென நகைத்தேன். என் நகைப்பைக்கண்ட குரும்பன், கதவைத் தாளிட்டுக்

கொண்டு பக்கத்திலிருந்த ஓர் பிரம்பை யெடுத்து மாறிமாறி வீசினான். நான் கூக்குரலிட்டேன். "மடையா? இது பழிகாரத்தெரு. "இங்கு உன்னைக் கொலை செய்யினும் பிறருதவி செய்யார்" என்று நான் களைக்கும்வரை புடைத்தான்.

"இனிநான்சொல்வதைஆலசியம்செய்யாதே" யென்றுசொல்லிக்கொண்டு, உட்கார்ந்தான். அன்று அவனிட்டவேலைகளைப்பயத்துடன் செய்தேன். மறுநாள் காலமே யென்னை வீட்டின் வெளியே அழைத்து வந்து, "ஓடுகாலி நாயே. என் பின்வா? நீ, தீனசாலையிலிருந்து ஓடியதுபோ லோடுவையானால் உன்னைப் போலீஸ்காரர்களிட மொப்புவித்து மறுபடியும் தீனசாலை போகும்படி செய்வே" னென்றான். இவ்வார்த்தை என்னை நடுங்கச் செய்ததால், மவுனமா யவன் பின்னே போனேன். ஊருக்குப் புறம்பே ஓர் அழகிய மாளிகை அவ்வாயிற் படியிற் சென்று, கப்பலுடைந்து தந்தையாகிய அவனும், அவன் மூத்தமகனாகிய நானும், கரையிலொதுக்கப்பட்டதாய்ச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். அச்சமையம் குதிரைமேல் சவாரி வந்த ஐம்பதுவயதுள்ள அவ்வீட்டுத் தலைவர் குதிரையை நிறுத்தி, என்னை நோக்கி "யார்?" என்றனர். அதற்குள் குரும்பன் தன் பொய்மொழிகளைக் கூறினான். அவர் சந்தேகித்து, "சிறுவனே! இவனுன் தகப்பனல்லன், உண்மையைக் கூறு" என்றார். என் கண்களில் நீர் பெருகியது. நாத்தடுமாற, "ஐயா, இவனை முந்தாநாளிரவுதான் நான் கண்டேன்" என்றேன். அவர் குரும்பனை நோக்கி நானிப்பக்கத்துக் குற்றவிசாரணைத் தலைவனென்பது நீதெரிந்திருப்பாய், (ஒரு ரூபாயையெறிந்து) இது நீ அப்பையனுக்காகச் செய்த உதவிக்காகும், நட" என அதட்டினர். குரும்பன் பதிற்பேசாது பற்கடித்த முகத்துடன் என்னைப்பார்த்துச் சென்றான்.

சுகுண துரை மாளிகை.

ஏறத்தாழ இருபது எக்கர் விசாலம். மாளிகை நாலு எக்கர் விஸ்தீரணமும், அதற்குள்ள பருமனுமுள்ளது. முன்புறம் மூன்று எக்கர்; சுற்றும்தில்களின் ஓரங்களில் சீதளந்தரும் பல பெரிய விருட்சங்களும், சுகந்த வாசனை தரும் புட்பச்செடிகளும் இருந்தன. பின்புறம் பலந்தரும் பலவிருட்சங்களும், ஆங்காங்கே ஒழுங்காக ஒதுக்கப்பட்ட பாறைகளில், கோடைகாலங்களில்வெயிற் தோன்றாது தென்றல் விரும்பிக் களையாறும், மேடைகளும், பலகைகளும், நாற்காலிகளும், வைக்கப்பட்டிருந்தன. சுகுணதுரைக்கு இரண்டே பெண்மக்கள். மூத்தகுமாரத்திக்கு வயது முப்பது; இளைய பெண்ணிற்கு வயது பதின்மூன்று; மூத்தமகளைத் தேவநகர் சக்கரவர்த்தியின் மந்திரிகளில் வியாபகமுடைய ஒருவரின் சகோதரர்க்கு மணம்புரிவித் திருந்தனர். இளைய பெண்ணிற்கு வதுவை நிகழாமையால், வீட்டில் தந்தைக் குதவியா யிருந்தனள். இளைய பெண்ணைக் கருவீன்ற விடத்தே அவர் மனைவி உயிர் துறந்தனள். பெண்களின் சுகத்தைக் கருதியும், மனைவியின்மீதுள்ள அன்பின் பெருக்காலும், மறுமணம் வேண்டாதிருந்தனர். இம்மாளிகை யெங்கும் விசேஷ அலங்காரங்களாலும் போதிய சிப்பந்திகளாலும் சிறப்புற்றிருந்தது.

இதினுள் ஓர் விசாலமான கூடம். நாற்புறத்தும் பெரிய நிலைக்கண்ணாடிகளும், சுவற்றிலும் விரும்பத்தக்க படங்களும், தொங்கவிடப்பட்டு மத்தியில் ஓர் வட்டமேஜையும், அதனைச்சுற்றிலும் நாற்காலிகளும்போடப்பட்டிருந்தன. இதில் ஓர் நாற்காலியில் சுகுணதுரை சமாசாரப் பத்திரிகை வாசித்திருக்க, எதிர்புறம் நாற்காலியில் சாந்தகுணமும் அழகிய முகமும் விளங்க ஓர் பெண்மணி வீற்றிருந்தாள். அவள் தன் கையிலேதோ புத்தகம் படித்துக்கொண்

சிலர் வண்ணாத்திப்பூச்சி, தும்பி முதலியவைகளைப்போல் செய்துவிடுவார்கள். இவைகளுக்கு சிவப்பு, மஞ்சள், பச்சை, நீலம் முதலிய வர்ணமிட்டு அழகாகச் செய்வார்கள்.

குழந்தைகளல்லவா நமது தேசத்தில் காத்தாடிகளை விடுவார்கள். ஜப்பானில் கிழவனோ, வாலிபனோ, சிறுபிள்ளையோ காத்தாடிகளை விடலாம்.

சென்னையில் மாஞ்சாவென்று கண்ணாடியைத் தூள்செய்து பிசினுடன் கலந்து நூலில் தடவி விடுவதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களல்லவா? மேலும் ஒருவன் இன்னொருவன் விடும் காத்தாடி பறந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது அதைத் தன் காத்தாடியால் அறுக்க முயலுவதையும் பார்த்திருக்கிறீர்களல்லவா? அவர்கள் நூலில் ஒரு கண்ணாடித் துண்டைக் கட்டியாவது அல்லது கண்ணாடித் தூள் சேர்ந்த பிசினுடன் நூலில் கலந்த காத்தாடி விடுவார்கள். ஒருவன் காத்தாடி ஆகாயத்தில் பறக்கும்பொழுது மற்றொருவன் தன் காத்தாடியால் அதை அறுத்துவிடுவான். அப்பொழுது அவன் சந்தோஷத்துடன் சிரிப்பான்.

ஜப்பான் தேசத்துப் பிள்ளைகளுக்கு வருஷத்தில் விசேஷ கொண்டாட்ட நாள் "கொடிவிருந்தாம்." அதாவது அந்த நாள் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கடிதாசியால் ஒரு பெரிய மீனும் அதில் ஒரு பையன் வசிப்பதுபோலும் செய்து மேலே கட்டி தொங்கி ஆடும்படி செயவார்கள். ஷாப்புகளில் சோல்ஜர் பொம்மைகள் அதிகமாக விலைக்கு அன்று கிடைக்குமாம்.

பிள்ளைகளை தைரியமாயிருக்க போதித்து வருகிறார்கள். தங்கள் ஜன்மதேசத்தை விரும்பும்படியும், அதற்காக உயிரைக் கூட கொடுக்க தயாராயிருக்கவும் பெற்றோர்கள் போதித்து வருகிறார்கள். பிள்ளைகளும் சாமர்த்ய சாலிகள். நல்லவர்களா யிருக்கவும் ஜாக்கிரதையுள்ள வேலைக்காரர்களா யிருக்கவும் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

பெண்களுக்கு விசேஷ சந்தோஷமான நாள் "பொம்மை விருந்து" நாள்தான். அன்றையதினம் பெண்கள் தங்களைப்போன்ற சிறுபெண்களை வரவழைத்து அவர்களுக்கு விருந்து செய்வார்கள். விருந்துக்காக வரும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒரு பொம்மையை எடுத்து வருவாள். இந்த விருந்து கூட்டத்தில் அப்பொழுது பலவித பொம்மைகளைக் காணலாம். பெரிய பொம்மைகளிருக்கும், குழந்தையைப்போன்ற பொம்மைகளிருக்கும், நமது தேசத்தில் பெண்கள் பொம்மைக்குக் கலியாணம் செய்வதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களல்லவா? அம்மாதிரியே அவர்களும் கலியாணம் செய்யாவிட்டாலும் வாஸ்துவமாக சமையல்செய்து பொம்மைகளை நாற்காலிகளில் உட்காரவைத்து விருந்து உண்பார்கள்.

ஜப்பானியர்கள் தங்கள் வீடுகளையும் உடுப்புகளையும் சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்வார்கள். ஸ்நானம் செய்வதில் அவர்களுக்கு பிரியம். அதுவும் மிகச் சுடுகிற வெந்நீராயிருந்தால் போதும் அவர்களுக்கு மிகுந்த ஆநந்தம்.

பத்திராதிபர்.

சமாசாரக்குறிப்பு.

பம்பாயில் இயந்திர சாலைகள்:—பம்பாய் ராஜதானியில் 1910-ம் வருஷத்தில் 577 இயந்திர சாலைகள் இருந்தன. 1911-ம் வருஷத்தில் அதைவிட 26 சாலைகள் அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சாலைகளில் 1910-ம் வருஷம் 1628 விபத்துகள் நேர்ந்தன; 1911-ம் வருஷம் 1499 விபத்துக்களாகக் குறைந்திருக்கின்றன.

அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ள லோஸ் என்ஜிலிஸ் என்னும் பட்டணத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் சர்வகலாசாலையில் பெண்கள் மணம்செய்து கொள்ளவேண்டிய முறையும் குடித்தனம் செய்துகொள்ள வேண்டியமுறையும், குடித்தனம் செய்வது, குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுவது முதலியவற்றையும் பற்றி கற்பிக்கப்படுகின்றன.

இந்திய லேடி டாக்டர்:—மிஸ் ஸேன் என்கிற வங்காள நாட்டுஸ்திரீ கிளாஸ்கோவைச் சேர்ந்த ஸர்ஜன்கள் வயித்தியர்களின் சங்கத்தில் ஒரு மெம்பர் (Fellow) ஸ்தானத்தை அடைந்ததைக் கேட்டுச் சந்தோஷப்படுகிறோம். இவ்வித மெம்பர் ஸ்தானத்தை அடைந்த இந்த ஸ்திரீயே முதல்வராவார். அந்த ஸ்திரீயின் வழியை பலர் பின்பற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

மின்சார சக்தியால் மீன்களைக் கொன்றது:—அமெரிக்காவில் ஓரிடத்தில் மின்சாரசக்தி உண்டாக்கும் ஒரு பெரிய யந்திரசாலைக் கருகில் ஒரு குள மிருந்தது. அந்த மின்சார சாலையிலிருந்து ஒரு கம்பிவழியால் மின்சாரசக்தியை அந்த குளத்துக்குள்ளே விடவே அதிலிருந்த மீன்களெல்லாம் மின்சாரசக்தி வேகத்தால் அடிபட்டு இறந்து போயின. இவ்விதமாய்ப் பரீக்ஷைசெய்து பார்த்த ஐந்துபேர்களும் அபராத தண்டனை விதிக்கப்பட்டார்களாம்.

மைசூரில் விவசாய ஸ்கூல்கள் ஸ்தாபிக்க வேண்டியது அவசியமென்று 25,000 ரூபாய் எடுத்துவைத்து சிறந்த கட்டடம் கட்டி விவசாயப் பள்ளிக் கூடங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமென்று மைசூர் கவர்ன்மெண்டார் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். அவ்வித ஸ்கூல்களை ஸ்தாபனம் செய்து அவைகளைச் சரிவர நடத்தி மேல்விசாரணை பார்த்து வரும்படி அந்த சமஸ்தானத்து விவசாய இலாக்காத் தலைவரைக் கவர்ன்மெண்டார் கேட்டுக்கொண் டிருக்கிறார்கள். இப்பள்ளிக் கூடங்களில் மிருக வைத்திய சாஸ்திரத்தையும் கற்பிப்பார்கள்.

"ஓர் சிறந்த குணவானுக் குரிய லக்ஷணங்கள் தந்நல மறப்பும், விடா முயற்சியும், நாணயமுமேயாம். நம்மில் பலர் இக்குணங்கள் வாய்ந்தவர்களா யிருந்தாலும் இவை பொது நன்மைக்குற்ற வழியில் செலுத்தப் படுவதில்லையென்று விசனிக்கிறோம். நம்மில் ஸ்தலயாத்திரை செய்பவர்களென்ன, யோகாப்பியாசம் செய்து சமாதி நிலையில் நிற்பவரென்ன, பிரம்ம வித்தையை நாடி (Theosophy) கண்ணுக்குப் புலப்படாத ரிஷிகளைக் கனவில்கண்டும் பேசியுமிருக்கும் மஹான்களென்ன, மெய்ம்மறந்து பஜனை செய்பவரென்ன யாவரும் இவ்வுலகத்தின் சுகங்களை நாடாது மறு உலகத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். யோகியோ ஜன சமூகத்தைவிட்டுப் பிராணாயாமங்கள் செய்து தன் ஆத்மாவைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முயலுகிறான். கஞ்சிக்காகப் பறக்கும் பொது ஜனங்களுக்கு இவர்களாலென்ன நன்மை ஏற்படுகிறது?"

சென்னையில் கூடப்போகிற சுகாதாரக் கான்பரென்ஸ்:—சென்னையில் சமீபத்தில் கூடப்போகிற சுகாதாரக் கான்பரென்சுக்கு ஐக்கிய மாகாணங்களின் உத்தியோகப் பற்றில்லாத பிரதிநிதியாய் ஆனரெபில் பாபு கங்கபிரசாத் வர்மா தெரிந்தெடுக்கப்படக் கூடுமென்று காண்கிறது. அவர் ஏற்கெனவே ஐக்கியமாகாண சுகாதாரச் சங்கத்தில் ஒரு மெம்பரா யிருக்கிறாராம். அவர் சென்னையில் கூடப்போகிற எல்லா இந்தியச் சுகாதாரக் கான்பரென்ஸுக்கு ஐக்கிய மாகாணங்களின் பிரதிநிதியாய்த் தெரிந்தெடுத்தனுப்பப்படுவது விரும்பத் தக்கதேயாகும். அவர் லக்னௌ முனிசிபல் கமிஷனராயும் வைஸ்சேர்மனாயும் சென்ற 25 வருஷகாலமாயிருந்து வந்திருப்பதில், அந்த நகர்ச்சுகாதார விருத்திக்காக வெகுவேலை செய்திருக்கிறார்.

சூரியவெப்பத்தால் ஓடும் நீராவி எஞ்ஜின்:—அமெரிக்கா ஐக்கிய மாகாணங்களிலுள்ள பிலடெல்பியா நகரத்துக்குப் பக்கத்தில் சூரிய சக்தி கம்பெனி என்ற பேருடைய கம்பெனியாரால் ஒரு நீராவி எஞ்ஜின் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் வேகம் 20-குதிரை ஓட்டம். பார்ப்பதற்குச் சாதாரண ரெயில் எஞ்ஜினைப்போலவே இருக்கும். ஆனால் அதில் நீராவி உண்டாக்குவதற்கு நிலக்கரி விறகு முதலியவை போட்டு எரிக்க வேண்டியதில்லை. சூரிய வெப்பத்தால் ஜலத்தைக்காய்ச்சி ஆவி உண்டாக்கப்படுகிறது. சூரிய வெப்பத்தால் ஜலத்தைக் காய்ச்சுகிற இடத்தில் சிறுபாத்திரங்கள் வரிசையாய் அடுக்கி யிருக்கின்றன. அந்த சிறிய பாத்திரமானது உலோகத்தால் செய்யப்பட்டு சதுரமாய் நீண்டிருக்கும். அதற்குள்ளே ஜலம் நிரப்பி யிருக்கும். அந்த பாத்திரம் கண்ணாடியால் மூடப்பட்டு இருபுறத்திலும் நிலக்கண்ணாடிகள் வைத்து சூரிய வெளிச்சம் அந்த பாத்திரத்திலுள்ள ஜலத்தின்மேல் அதிகமாய்ப் பிரதிபலிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஜலத்தில் சூடுண்டாகிறது. அந்தப் பாத்திரத்திலுள்ள சூடு வெளியே போகாதபடி அதற்கு அடியில் காகித அட்டையும், (புட்டிகளின் வாயில் அடைக்கும்) கார்க்கு பட்டையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரியான பாத்திரங்கள் அநேகம் வரிசையாய் வைக்கப்படுகின்றன. சூரிய கிரணங்கள் அவைகளின்மேல் நேராக வந்து படும்படி அவைகளைத் தூக்கியும் இறக்கியும் வைக்கும்படி யந்திரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சூரிய கிரணங்சள் நேராக அடிக்கும்படி அந்தப் பாத்திரங்களை ஒரு தடவை கணக்காய்ப்பார்த்து அமைத்துவிட்டால் பிறகு மூன்று வாரங்களுக்கு மாற்ற வேண்டியதில்லை சூரியதிசை மாறிக்கொண்டு வருவதால் 20-நாள்களுக்கு ஒருதரம் மாற்றி வைத்தால்தான் கிரணங்கள் நேராக வந்து விழும்.

ஆப்பிரிக்காவில் கிடைக்கும் ஓர்வகைப்பட்டு:—ஆப்பிரிக்காவில் இப்போது ஒரு புது மாதிரியான பட்டு கிடைக்கிறது. அது அவ்வளவு நாசுக்கான பட்டல்ல. வெங்காளத்தில் இப்போது கிடைக்கும் டாஸாவில்க் என்னும் பட்டைப்போன்றது. அது முரட்டுப் பட்டுத் துணிகளுக்கு உபயோகிக்கப் படுகிறது. ஆப்பிரிக்காப் பட்டானது உரோமமுடைய மகமல் செய்வதற்கும் டாஸாவில்க்குக்குப் பதிலாகவும் ஐரோப்பாவில் அதிகமாய் உபயோகிக்கப்படுகிறது. பட்டுப்பூச்சிகள் கூட்டங் கூட்டமாய்க் கூடிக்கொண்டு பழுப்பு நிறமுள்ள கூடு கட்டுகின்றன. அதற்குள்ளே முட்டைகளிலிருந்து வெடித்த புழுக்கள் புகுந்து கொள்ளுகின்றன. இந்த சிறு புழுக்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சிறுகூட்டை அந்தப் பெரிய கூட்டுக்குள்ளே கட்டிக் கொள்ளுகின்றன. அந்தப்பெரிய கூடு சிலவேளை ஒரு மனிதன் தலை அவ்வளவு பெரிதாயிருக்கும். அதற்குள் நூறு சிறு கூடுகளிருக்கும். சில கூடுகள் கோழிமுட்டை யவ்வளவு இருக்கும், அதற்குள் சுமார் 10-சிறு கூடுகளிருக்கும். இந்தப்பட்டுக் கூடுகளிலுள்ள பட்டு நன்றாய் ஒட்டிக்கொள்வதால் பட்டு இழைகளைப் பிரித்தெடுப்பது கொஞ்சம் கஷ்டம். ஆப்பிரிக்காவில் இந்தப் பட்டுப் பூச்சிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு பட்டுச் சங்கங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் பட்டு வியாபாரம் அதிகமாய் விருத்தி யடையுமென்று எண்ணப்படுகிறது. ஆனால் சில வியாபாரிகள் மிகுந்த பேராசை கொண்டவர்களாய் ஆப்பிரிக்காவுக்குவந்து பட்டுக்கூடுகளைக் கண்டபடி எடுக்கவும் பட்டுப்பூச்சிகளை வெளிந்தேசங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்துவிடவும் கூடுமாகையால் அப்படிச் செய்யாதபடி தடுக்கத்தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேலும், இதர துஷ்டப் புழுக்கள் பட்டுப் பூச்சிகளை அழித்துவிடாதபடியும் காத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்கூல் கட்டடங்களின் மீது இங்கிலீஷ் கொடிகள்:—ஸ்கூல் கட்டடங்களின் மீது (Union Jack) பறக்கவிட வேண்டுமென்று சென்னைக் கவர்ன்மெண்டார் கல்வி இலாகாவில் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

மரமும் காகிதமும்:—மரத்துக்கும் காகிதத்திற்கும் என்ன சம்பந்தமென்று நாம் நினைக்கவேண்டாம். ஆஸ்திரியாவிலே மரத்தைக் காகிதமாக மாற்றுகிற பட்டாடை ஒன்றுஉண்டு. அதிலே அறுப்புண்டுவிடுகிற மரங்களை 145நிமிஷத்திலே யந்திரத்தால் பக்குவப்படுத்திக் காகிதமாக்கிப் பத்திரிகைகள் அச்சிடப்பட்டு முடிகின்றன. இனி மரங்களைப் பட்டாடைகளாகவும் மாற்ற உத்தேசிக்கிறார்களாம்.

ஆசாரத்திருத்தக் கான்பிரன்ஸ்:—காப்டன் ராயினுடைய சம்ஸாரம், "இந்தியாவில் புருஷர்மட்டும் கல்விகற்றுத் தேசநன்மையைக் கவனித்து வருவதும், ஸ்திரிகள் அறியாதவர்களா யிருப்பதும், ஒரே வண்டியில் பலமும் பலயீனமுமான எருதுகளைப் பூட்டி ஓட்டுவதுபோ லாகுமென்றார். தேசத்தின் க்ஷேமமானது இருவகுப்பாரும் சேர்ந்து நடத்தினால் மட்டும் பூரணமாய் நிறைவேறும், அதற்கு ஸ்திரீகளும் புருஷர்களைப்போல் படித்தவர்களாயிருக்கவேண்டும், எத்தேசத்திலும் படிப்பு ஜாதியவழியிற் செல்லவேண்டும், ஜாதித் தலைவராலேயே நடத்தப்படவேண்டும், அப்போதுதான் சிறுவர்களுக்குச் சரியான படிப்புக் கிடைக்குமென்று" சொன்னார்.

சக்கிரவர்த்தி தம்பதிகளின் ஞாபகச்சின்னம்:—பூனாவிலிருந்து பம்பாய்க்கு ஸர் ஜார்ஜ் கிளார்க்கு விசேஷ வேலையின்மேல் போயிருந்த சென்ற 17-ந்தேதி அன்று சித்திரக்கலாசாலையில் செய்துவைத்திருக்கும் மாதிரிக் கதவுகள் அவருக்குக் காட்டப்பட்டன. இவைகள் வெகு விஸ்தாரமான சித்திரவேலையை உடையனவாய் வெகு அழகாயிருக்கும்படி மிஸ்டர் ஜி. விட்டெட் என்பவரால் பிளான் போடப்பட்டபடி செய்யப்பட்டவை. சென்ற வருஷத்தில் சக்கரவர்த்தியும் சக்கரவர்த்தினியும் பம்பாயில் வந்திறங்கினதற்கு ஞாபகக்குறியாக மேற்படி மாதிரிக் கதவுகள் போன்ற கதவுகள் செய்யப்பட்டு பம்பாய் அப்பாலோ பந்தரில் வைக்கப்படும்.

எழும்பூர் பெண்கள் போதனாமுறை பாடசாலை:—எழும்பூர் பெண்கள் போதனாமுறை பாடசாலையை (Presidency Training School for Mistresses) பெட்டி பிராமணக்கைம் பெண்களுக்கு ஒரு ஹாஸ்டல் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டுமென்று இச்சென்னை மாகாண வித்தியாதிகாரி சிபார்சு செய்திருந்தபடி கவர்ன்மெண்டார் இந்த மாதம் 1-ந்தேதி முதல் ஒரு ஹாஸ்டலின் ஸ்தாபனத்தைச் சாங்க்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஹாஸ்டல் ஸ்தாபிக்கப்படுவது காரணமாக பிராமண ஜாதியல்லாத பெண்களின் படிப்பு சௌகரியங்களுக்கு யாதொருகுந்தகமும் வரக்கூடாதென்று கவர்ன்மெண்டார் எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஹாஸ்டல் இந்த மாதம் 1-ந்தேதி முதற்கொண்டே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

கண்களில் எழுத்துகள்:—இரண்டு வயதுள்ள ஒரு ஆண் குழந்தையின் கண்கள் விசித்திரமா யிருந்ததாக அமெரிக்காவிலுள்ள வைத்தியர்கள் இப்போது கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். கால் அங்குல உயரமுள்ள இரண்டு எழுத்துகள் இரண்டு கண்களில் இருப்பதாகக் கண்டார்கள். அக் குழந்தையின்

ஹாரேஎ–கோ.

ஜப்பான் சக்ரவர்த்தினி.

With the kind courtesy of Messrs. G. A. Natesan & Co., Madras.